

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 5 februari 1932 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om höjning av de enligt lagen om allmän pensionsförsäkring till vissa pensionärer utgående pensionstillägg.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 87, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Spångberg m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte besluta, att det i § 6 i lagen om pensionsförsäkring angivna pensionstillägget provisoriskt höjes till 525 kronor för man och 510 kronor för kvinna och att avdrag härå göres endast i den mån vederbörande årsinkomst, pensionstillägget inräknat, överstiger 1,200 kronor samt att detta skall äga tillämpning tills vidare i avvaktan på regeringens förslag till ändringar i lagen om folkpensionering.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sin hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

I 6 § i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring stadgas bland annat:

Gällande bestämmelser.

Å erlagda pensionsavgifter utgå i årlig pension följande procent, nämligen:

å avgifter, påförda man i ålder av

16—19 år	70 procent	35—44 år	30 procent
20—24 »	60 »	45—54 »	20 »
25—29 »	50 »	55—66 »	15 »
30—34 »	40 »		

och

å avgifter, påförda kvinna i ålder av

16—19 år	56 procent	35—44 år	24 procent
20—24 »	48 »	45—54 »	16 »
25—29 »	40 »	55—66 »	12 » ;
30—34 »	32 »		

åldern beräknad till det antal levnadsår, som uppnås under det kalenderår, för vilket avgiften påförts.

Därjämte utgår av allmänna medel ett tillägg till pensionen för pensionstagare, som är till arbete varaktigt oförmögen och vilkens årsinkomst ej uppgår för man till 425 och för kvinna till 400 kronor.

Pensionstillägget utgör för år räknat för man 225 och för kvinna 210 kronor med avdrag av sex tiondelar av det belopp, varmed pensionstagarens årsinkomst må överstiga 50 kronor.

Kostnaden för pensionstilläggen skall enligt 10 § i lagen om allmän pensionsförsäkring bestridas till tre fjärdedelar av staten och till en fjärdedel av landstingen och kommunerna.

Historik.
Riksdagen
1930.

Vid 1930 års riksdag väcktes inom andra kammaren en motion, nr 344, av herr Andersson i Stockholm m. fl., i vilken yrkades, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, *dels* att den av 1928 års riksdag beslutade pensionsutredningen måtte så påskyndas, att förslag i ärendet kunde föreläggas 1931 års riksdag, *dels ock* att därvid frågan om höjning av tilläggs pensionen, inkomstgränsen, som utgjorde villkor för erhållande av tilläggs pension, ävensom frågan om avskaffande av de allmänna ombuden m. m. måtte tagas under allvarligt övervägande.

I sitt över motionen avgivna utlåtande, nr 6, återgav andra lagutskottet chefens för socialdepartementet anförande till statsrådsprotokollet den 30 juli 1928 vid tillsättandet av 1928 års pensionsförsäkringskommitté samt yttrade därefter, att utskottet förutsatte, att ifrågavarande utredningsarbete komme att bedrivas med all den skyndsamhet, som förhållandena medgäve. Som utredningen enligt givna direktiv skulle omfatta pensionsförsäkringsfrågan i hela dess vidd, syntes utskottet ej lämpligt att för det dåvarande anhålla, att vissa frågor skulle, såsom motionärerna föresloge, tagas under allvarligt övervägande. Utskottet hemställde därför om avslag å motionen.

Riksdagen biföll utskottets hemställan.

Riksdagen
1931.

Vid 1931 års riksdag väcktes av herr Andersson i Stockholm m. fl., en motion, nr 292 i andra kammaren, med enahanda yrkande som i förevärande motion.

Motionen behandlades av sammansatt stats- och andra lagutskott, som i sitt utlåtande nr 11 med anledning av motionen anförde följande. Genom beslut den 30 juli 1928 hade Kungl. Maj:t, närmast på föranledande av en framställning från riksdagens sida, tillsatt en kommitté med uppdrag att verkställa en fullständig utredning rörande pensionsförsäkringen. Enligt direktiven för utredningen skulle sålunda syftet med denna vara att på grundval av den erfarenhet, som vunnits under pensionsförsäkringens tillämpning, undersöka, i vilka avseenden gällande lag i ämnet borde underkastas ändringar för att kunna på bästa möjliga sätt tillgodose denna lagstiftnings syfte. Kommittén hade ännu icke avslutat sitt arbete. Vid behandling i årets statsverksproposition av fråga om anslag till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt pensionsförsäkringen hade chefen för socialdepartementet anfört, att det uppenbarligen icke vore lämpligt att medan nyssnämnda kommittés arbete påginge vidtaga några modifikationer vare sig i materiellt eller organisatoriskt hänseende av gällande regler angående försäkringen. Utskottet vore av enahanda uppfattning och hemställde, att motionen icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Denna hemställan bifölls av riksdagen.

Jämväl vid fjolårets riksdag framställdes motionsvis det yrkande, som förevarande motion innehåller. I av riksdagen godkänt utlåtande avstyrkte sammansatt stats- och andra lagutskott den förra året väckta motionen under hänvisning till att 1928 års pensionsförsäkringskommitté erhållit i uppdrag att verkställa en fullständig utredning rörande pensionsförsäkringen. Nämda kommittés arbete pågår alltjämt, varför enligt utskottets mening samma skäl föreligger i år som förra året att avslå ifrågavarande yrkande.

Utskottet får fördenskull hemställa,

att förevarande motion icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 februari 1932.

På andra lagutskottets vägnar:

HJALMAR VON SYDOW.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Westman*,* *von Sydow*, *Sigfrid Hansson* och *Gustaf Tamm*,* fröken *Hesselgren*, friherre *Lagerfelt* och herr *Forslund*;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Magnusson* i Skövde, *Hage*,* *Johansson* i Hallagården,* *Petersson* i Lerbäcksbym, *Pettersson* i Hällbacken,* *Sandström* i Nyland* och *Björnberg*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

